

Plaça de L'om

Eugeni Perea Simón

De totes les places del poble jo soc la degana. Vull dir que sóc la més antiga i, per això mateix, segurament la que més noms ha tingut, sempre rebatejada pels polítics com si el poble o la meua activitat no fos prou per a definir-me.

El primer nom que vaig tenir, ja a l'època medieval, era el de plaça del Mercadal. Sí, Mercadal, com a Reus. Aquest nom me'l van posar perquè en aquest lloc es venia i comprava la millor fruita i horta de Riudoms. Uns segles després, van començar a anomenar-me de l'Om, i aquest és el nom familiar amb que tothom em coneix fins el dia present. De tota manera quan algú havia de donar l'adreça a algun amic de fora vila, o a una empresa, etcètera, aleshores posaven el nom oficial: allà per l'any 1926 aquest nom era de la Constitució, perquè recordava la promulgació dels drets constitucionals proclamats el 1845; quan s'acabà la guerra de 1936, aleshores van posar-me el nom del Caudillo, és a dir, del qui manava per la força de les armes. Amb la democràcia vaig recuperar el meu nom familiar: plaça de l'Om.

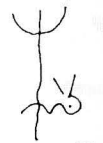
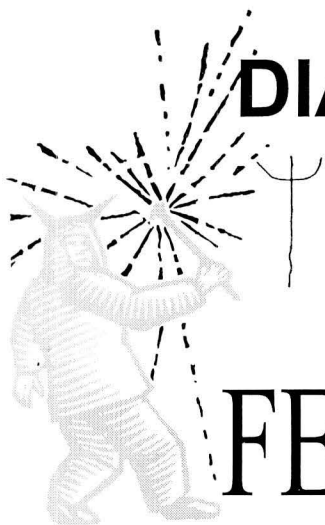
Aquí es feia mercat, però durant molts anys també s'aixoplugà la

fira de sant Llorenç i actes culturals o projecció de pel·lícules. He estat una plaça afortunada, no pels noms que he tingut, sinó perquè aquí sempre feia bona olor: olor de farmàcia i d'hospital que cura; olor

de forn que cou pa, coques, llonguets i vienes; olor de ciris i de resos, de la capella de Verge Maria, i olor també de política administrativa, que és la que desprèn la Casa la Vila.

DIABLES DE RIUDOMS

DIABLES

DIABLES RIUDOMS

FESTA I FOC A DOJO